

สถานการณ์และตลาดแรงงานในมาเลเซีย

โดยสำนักงานแรงงานไทย ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์

สถานการณ์ตลาดแรงงานและทิศทางในอนาคต

ประเทศมาเลเซียมีประชากร 26 ล้านคน อยู่ในวัยแรงงาน 10.50 ล้านคน มีทรัพยากร ธรรมชาติ สมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเชื้อเพลิงและเป็นประเทศกำลังพัฒนา มีนโยบายจะยกฐานะขึ้นเป็นประเทศ อุตสาหกรรม หรือประเทศพัฒนาในปี 2020 โดยให้ความสำคัญในการปรับปรุงโครงสร้างภายในเพื่อรองรับการ ลงทุนจากต่างประเทศ และส่งเสริมผลักดันให้มาเลเซียเป็นศูนย์กลางการลงทุนการค้าโดยเฉพาะในกิจการทางด้าน บริการ และสาขาที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูงซึ่งครอบคลุมตั้งแต่เทคโนโลยีในด้านอุตสาหกรรม สุขภาพอนามัย การศึกษา การท่องเที่ยว และการเงิน การผลักดันข้างต้นทำให้ประเทศมาเลเซียมีการขยายตลาดแรงงานอย่าง ต่อเนื่องประกอบกับกำลังแรงงานท้องถิ่นมีไม่เพียงพอโดยเฉพาะแรงงานระดับล่างซึ่งคนท้องถิ่นไม่สนใจทำ เนื่องจากมีโอกาสทำงานอื่นที่มีรายได้สูงกว่าและมีสวัสดิการดีกว่า จึงทำให้มีความต้องการแรงงานต่างชาติ อยู่ตลอดเวลาประเทศมาเลเซียจึงเป็นตลาด แรงงานที่สำคัญอีกประเทศหนึ่ง

นโยบายการจ้างแรงงานต่างชาติ

การจ้างแรงงานต่างชาติของมาเลเซียปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมภายใน จาก ช่วงภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2540 มาเลเซียเข้มงวดการนำเข้าแรงงานต่างชาติเป็นอย่างมาก แต่ จากการที่มาเลเซียขาดแคลนแรงงานในระดับล่างดังกล่าวข้างต้น ทำให้รัฐบาลมาเลเซียจำเป็นต้องผ่อนปรน นโยบายการจ้างแรงงานต่างชาติล่าสุดทางรัฐบาลมาเลเซียอนุญาตให้จ้างแรงงานต่างชาติเข้ามาทำงานใน ระดับล่างใน 6 สาขาอาชีพ ได้แก่ แม่บ้าน , ก่อสร้าง , อุตสาหกรรม ธุรกิจบริการ และการเกษตร (เพาะปลูก ประมง) โดยกำหนดให้แรงงานต่างชาติเข้าฝึกอบรมภาษา วัฒนธรรม และกฎหมายของมาเลเซีย (Induction Course) จากประเทศต้นทางก่อนเข้ามาทำงานในประเทศมาเลเซีย(ยกเว้นประเทศอินโดนีเซีย)ปัจจุบัน มาเลเซียมีแรงงานต่างชาติที่ถูกกฎหมายประมาณ 2 ล้านคน อยู่ในภาคอุตสาหกรรมจำนวนประมาณ 1.3 ล้าน คน และภาคธุรกิจบริการจำนวนประมาณ 7 แสนคน ร้อยละ 66 เป็นแรงงานจากอินโดนีเซีย ร้อยละ 11 มา จากเนปาล และร้อยละ 7.5 มาจากอินเดีย ที่เหลือก็เป็นแรงงานจาก บังคลาเทศ พม่า เวียดนาม ฟิลิปปินส์ ไทย เขมร และลาว ปัจจุบันมีแรงงานไทยที่เข้ามาทำงานโดยติดต่อผ่านกระทรวงแรงงานไทย มีประมาณ 4,000 คน และที่เข้ามาทำงานโดยติดต่อกับนายจ้างโดยตรงมีประมาณ 14,000 คน รวมทั้งสิ้นประมาณ 18,000 คน มาเลเซียมีนโยบายในการที่จะลดแรงงานต่างชาติลง โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์เฉพาะหน้า 3 ข้อ

คือ (1) การบังคับใช้ระบบการก่อสร้างทางอุตสาหกรรม (Industrialised Building System -IBS) ซึ่งเป็นเทคนิคเกี่ยวกับการใช้ชิ้นส่วนประกอบในการก่อสร้างโครงการของรัฐ (2) การกระตุ้นให้ผู้รับเหมาจ้างแรงงานต่างชาติผ่านศูนย์แลกเปลี่ยนแรงงานก่อสร้าง (Construction Labour Exchange Center Berhad - CLAB) ซึ่งจะทำให้การจ้างแรงงานต่างชาติเป็นไปตามขนาดของโครงการและระยะเวลาการก่อสร้าง (3) การให้ผู้ประกอบการจ้างงานเฉพาะแรงงานที่มีทักษะความชำนาญเท่านั้นให้หน่วยงานของรัฐดำเนินนโยบายที่สอดคล้องกันเพื่อกดดันทั้งบริษัทนายหน้าและผู้ประกอบการโดยกระทรวงมหาดไทยมาเลเซียจะขึ้นบัญชีดำบริษัทที่ไม่จ้างแรงงานในประเทศ แต่นิยมจ้างแรงงานต่างชาติ เพราะราคาถูกกว่า รวมทั้งจะเข้มงวดกับบริษัทนายหน้าที่นำเข้าแรงงานจำนวนมากเกินความต้องการของผู้ประกอบการ ยิ่งไปกว่านั้นรัฐบาลมาเลเซียกำลังเสนอร่างกฎหมายห้ามแรงงานต่างชาติเดินทางออกนอกพื้นที่ทำงาน เพื่อป้องกันมิให้แรงงานต่างชาติไปเกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรม นอกจากนี้คณะรัฐมนตรีมาเลเซียได้มีมติเมื่อ 30 ตุลาคม 2550 ให้นายจ้างไปรับแรงงานต่างชาติที่เดินทางมาภายใน 24 ชั่วโมง มิฉะนั้นจะเข้ามาตรวจนรเทศออกนอกประเทศภายใน 72 ชั่วโมงหรือ 3 วัน รวมทั้งมีมติให้ระงับการนำเข้าชาวบังกาเทศ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ตกค้างที่สนามบินมากที่สุด

ขั้นตอนการนำเข้าการจ้างแรงงานต่างชาติ

ขั้นตอนการจ้างแรงงานต่างชาติของประเทศมาเลเซียนั้นหากเป็นงานระดับสูงนายจ้างจะต้องประกาศรับสมัครคนงานในท้องถิ่นเป็นอันดับแรก โดยการประกาศรับสมัครงานทางหนังสือพิมพ์ ทั้งภาษามาเลเซียและภาษาอังกฤษ และหากไม่มีผู้สมัครภายใน 2 สัปดาห์ และเป็นงานในสาขาอาชีพที่ได้รับอนุญาตให้คนต่างชาติทำงานได้ จึงจะสามารถขออนุญาตต่อกระทรวงมหาดไทยมาเลเซียเพื่อจ้างคนงานจากต่างชาติได้ แต่หากเป็นแรงงานระดับล่างจะสามารถขออนุญาตได้ทันที ในการขออนุญาตนายจ้างยังต้องมีหลักฐานเอกสารจากกรมการจัดหางานมาเลเซีย (Department of Employment) กระทรวงทรัพยากรมนุษย์ที่แสดงว่าไม่สามารถจัดหาคนงานตามที่นายจ้างต้องการมาประกอบการขออนุมัติด้วย และเมื่อได้รับอนุมัติจากกระทรวงมหาดไทยของประเทศมาเลเซียแล้ว นายจ้างต้องนำหลักฐานที่แสดงรายละเอียดคนงาน (ถ่ายสำเนาหน้าหนังสือเดินทางของคนงาน ใบตรวจโรค รูปถ่าย) และตำแหน่งงานที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าแรงงานไปติดต่อที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพื่อขออนุมัติวีซ่าประเภททำงานให้คนงาน และชำระเงินประกันค่าวีซ่า ค่าภาษีในการจ้างคนงานต่างชาติ รวมทั้งทำประกันเงินค่าทดแทนให้กับคนงานด้วย สำหรับค่าใช้จ่ายต่างๆในการขออนุญาตเข้าทำงานในมาเลเซียแบ่งอัตราค่าใช้จ่ายในการขออนุญาตทำงานตามประเภทงานดังนี้

ค่าใช้จ่ายสำหรับขออนุญาตนำแรงงานต่างชาติเข้ามาทำงานในประเทศมาเลเซีย

ประเภทภาค ประกอบการ	ค่าภานำแรงงาน ต่างชาติ (Levy)	ค่าตรวจสุขภาพ โดย FOMEMA	ค่าออกใบอนุญาต ทำงาน (Work Permit)	ค่ามัดจำรับรอง ความปลอดภัย	รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น
ภาคการเกษตร	} 360.00 ริงกิต/คน	} 180.00 ริงกิต 190.00 ริงกิต	} 10.00 ริงกิต	} 250.00 ริงกิต	} 800.00 ริงกิต 810.00 ริงกิต
- ชาย					
- หญิง					
ภาคการเพาะปลูก	} 540.00 ริงกิต/คน	} 180.00 ริงกิต 190.00 ริงกิต	} 10.00 ริงกิต	} 250.00 ริงกิต	} 980.00 ริงกิต 990.00 ริงกิต
- ชาย					
- หญิง					
ภาคอุตสาหกรรม	} 1,200.00 ริงกิต/ คน	} 180.00 ริงกิต 190.00 ริงกิต	} 10.00 ริงกิต	} 250.00 ริงกิต	} 1640.00 ริง กิต 1650.00 ริง กิต
- ชาย					
- หญิง					
ภาคก่อสร้าง	} 1,200.00 ริงกิต/คน	} 180.00 ริงกิต 190.00 ริงกิต	} 10.00 ริงกิต	} 250.00 ริงกิต	} 1640.00 ริง กิต 1650.00 ริง กิต
- ชาย					
- หญิง					
ภาคบริการ*	} 1,800.00 ริงกิต/คน	} 180.00 ริงกิต 190.00 ริงกิต	} 10.00 ริงกิต	} 250.00 ริงกิต	} 2240.00 ริงกิต 2250.00 ริงกิต
- ชาย					
- หญิง					

* ธุรกิจสปาและนวดเท้า ผู้ประกอบการจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมเพิ่มอีก 3,000.00 ริงกิต/คน ซึ่งจะได้รับคืนเมื่อครบสัญญาหรือมีการยกเลิกใบอนุญาตทำงาน

* ภาคบริการประกอบด้วยธุรกิจด้านสปาและนวดเท้า ร้านอาหาร ซักรีด โรงแรม และอื่นๆ

ข้อมูลจากหนังสือแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยประเทศมาเลเซีย ที่ KHEDN: 100/637/1 Jld.31 (2) ลว.

7 พฤษภาคม 2550

สิทธิประโยชน์และการคุ้มครองแรงงานต่างชาติ

รัฐบาลมาเลเซียมีระบบสวัสดิการสังคมแรงงานต่างชาติ กล่าวคือ แรงงานต่างชาติมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองเท่าเทียมกับแรงงานท้องถิ่น แรงงานต่างชาติได้รับความคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติการคุ้มครองสิทธิประโยชน์คนงาน ค.ศ. 1952 ในกรณีที่คนงานประสบอุบัติเหตุจากการทำงานและนอกเวลาทำงาน ซึ่งหากถึงแก่ชีวิตหรือทุพพลภาพถาวรจะได้เงินค่าตอบแทนจำนวน 20,000 ริงกิต

วิธีที่แรงงานไทยเข้ามาทำงานในมาเลเซียอย่างถูกกฎหมายมี 3 วิธี

- (1) โดยการจัดส่งของกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน
- (2) โดยการจัดส่งของบริษัทจัดหางานที่ได้รับอนุญาตจากกรมการจัดหางาน
- (3) โดยการติดต่อประสานงานกับนายจ้างด้วยตนเอง หรือโดยการแนะนำของเพื่อนฝูง หรือญาติพี่น้องในต่างประเทศ (ส่วนใหญ่จะเป็นงานด้านการเกษตรและธุรกิจบริการ)

ในปัจจุบันคนงานไทยเข้ามาทำงานในประเทศมาเลเซียรวมรัฐซาบารห์และซาราวักอย่างถูกต้องตามกฎหมายมาเลเซีย ซึ่งได้จดทะเบียนกับสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมาเลเซีย (ฝ่ายแรงงานต่างชาติ) ในปี 2550 มีทั้งสิ้นจำนวน 18,456 คน รวมทำงานในภาคต่างๆ ดังนี้

ลำดับ	ประเภทประกอบกร	จำนวน
1	แม่บ้าน	426 คน
2	ก่อสร้าง	1,122 คน
3	โรงงานอุตสาหกรรม	793 คน
4	บริการ	15,532 คน
5	เพาะปลูก	53 คน
6	การเกษตร	530 คน
	รวม	18,456 คน

ตารางเปรียบเทียบจำนวนแรงงานไทยในประเทศมาเลเซียตามอาชีพต่างๆ จากสถิติของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมาเลเซียระหว่าง ปี 2549 และ 2550

อาชีพ	1 มี.ค. 2549	30 ธ.ค. 2550	ผลต่าง
แม่บ้าน	432	426	6
ก่อสร้าง	1,122	1,122	-
อุตสาหกรรม	824	793	31
ธุรกิจบริการ	10,947	15,532	4,585
เพาะปลูก	62	53	9
การเกษตร	424	530	106
รวม	13,811	18,456	4,645

จำนวนผู้เข้ามาทำงานในมาเลเซียปี 2550 จำนวน 18,456 คน เพิ่มสูงขึ้นกว่าปี 2549 โดยจำนวนที่เพิ่มสูงขึ้นจะอยู่ในภาคบริการ และส่วนใหญ่เป็นพนักงานนวดแผนไทย ส่วนภาคก่อสร้างนั้นมีจำนวนลดน้อยลงเนื่องจากโครงการก่อสร้างใหญ่ๆของมาเลเซียได้เสร็จสิ้นไป ประกอบกับค่าจ้างแรงงานไทยสูงขึ้นเนื่องจากค่าจ้างขั้นต่ำในประเทศไทยสูงขึ้น นายจ้างจึงหันไปจ้างแรงงานจากประเทศที่มีค่าจ้างราคาถูกกว่า จึงทำให้คนงานในภาคก่อสร้างลดน้อยลงดังตารางเปรียบเทียบ

จากข้อมูลของธนาคารกรุงเทพ สาขาควาลาลัมเปอร์ แรงงานไทยในประเทศมาเลเซียส่งเงินกลับประเทศไทยจากเดือนมกราคม 2551 ถึงเดือนมีนาคม 2551 เป็นจำนวน 2,209 ล้านบาท และจากต้นปีงบประมาณ 2551 จนถึงเดือนมีนาคม 2551 สำนักงานแรงงานไทยในประเทศมาเลเซียได้รับรองตำแหน่งงาน และตรวจสอบสัญญาการจ้างให้กับแรงงานไทยจำนวน 473 คน ส่วนใหญ่เข้ามาทำงานเป็นพนักงานนวดแผนไทย กู้กอาหารไทย และผู้ช่วยกู้กอาหารไทย

แต่จากข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการ เชื่อได้ว่ามีแรงงานไทยเข้ามาทำงานในประเทศมาเลเซียโดยไม่มีใบอนุญาตทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายของมาเลเซียอีกประมาณ 100,000 คน แรงงานที่เข้ามาทำงานดังกล่าวเดินทางเข้ามาโดยใช้วีซ่าประเภทท่องเที่ยวและ Border Pass สามารถพักอาศัยอยู่ในประเทศมาเลเซียได้ไม่เกิน 30 วัน ซึ่งจะต้องเดินทางกลับประเทศไทยและกลับเข้ามาใหม่เป็นประจำทุกเดือนเพื่อให้ได้รับสิทธิพักอาศัยในมาเลเซียต่อไป ส่วนใหญ่มาจาก 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ อาชีพที่เข้ามาทำงานได้แก่ การเกษตร ประมง แม่บ้าน พนักงานขาย และพนักงานในร้านอาหารประเภทต้มยำ สำนักงานแรงงานไทยในมาเลเซียเห็นว่า หากสามารถทำให้คนไทยพวกนี้สามารถทำงานได้โดยถูกกฎหมายก็จะช่วยแก้ปัญหาเศรษฐกิจ และแก้ปัญหาความไม่สงบในภาคใต้ได้จึงพยายามหาทางอย่างเต็มที่ที่จะดำเนินการดังกล่าว ล่าสุดได้เสนอให้มีการเจรจาขอลดค่าใช้จ่าในการขอใบอนุญาต เพื่อจะทำให้นายจ้างขออนุญาตให้แรงงานไทยทำงานมากขึ้น ซึ่งอยู่ระหว่างการแต่งตั้งคณะทำงานชั้นพิจารณาในรายละเอียด

การเดินทางเข้ามาทำงานของแรงงานไทยในปัจจุบัน

เนื่องจากเป็นประเทศที่มีพื้นที่ติดกัน อาชีพที่เข้ามาทำงานส่วนใหญ่จะเป็นอาชีพธุรกิจบริการ(นวดแผนไทย , พนักงานบริการในร้านอาหาร) ซึ่งเป็นอาชีพที่ทำงานแห่งละไม่มากจึงทำให้เอเยนต์จัดหางานไม่สนใจ แรงงานไทยจึงมีวิธีการเดินทางเข้ามาทำงานในมาเลเซียดังนี้

1. เข้ามาโดยการชักชวนของผู้ที่ทำงานอยู่ก่อนแล้ว

2. เข้ามาโดยนายจ้างชาวมาเลเซีย เดินทางเข้าไปติดต่อด้วยตนเองตามสถานประกอบการและสถานฝึกอบรม ทั้งที่จังหวัดสงขลา และกรุงเทพฯ

3. เข้ามาโดยคำชักชวนของนายหน้าจัดหางานชาวมาเลเซีย

4. เข้ามาด้วยตัวเองโดยค้นหาบริษัทที่ต้องการคนงานทางอินเทอร์เน็ต และโฆษณาต่างๆ

การเดินทางเข้ามาทั้ง 4 แบบข้างต้น ค่อนข้างเสี่ยงต่อการถูกหลอกลวง เอารัดเอาเปรียบ และผิดกฎหมายมาเลเซีย เนื่องจากการทำงานที่ถูกกฎหมายจะต้องได้รับอนุญาตเสียก่อน แต่แรงงานจำพวกนี้จะเข้ามาโดยใช้ วีซ่าประเภทท่องเที่ยว และมาติดต่ขออนุญาตทำงานในมาเลเซีย ซึ่งการเดินทางโดยใช้วีซ่าท่องเที่ยวจะสามารถพักอาศัยอยู่ได้เพียงเดือนเดียว แต่ส่วนมากในระหว่างการดำเนินการขออนุญาต นายจ้างก็จะให้ทำงานไปก่อน ซึ่งค่อนข้างอันตรายมาก คือเจ้าหน้าที่มาเลเซียจะทราบว่ายังไม่ได้รับอนุญาต และมีการตรวจจับเป็นประจำ ในข้อหาใช้วีซ่าผิดประเภท ซึ่งมีโทษปรับ จำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ และส่งตัวกลับประเทศไทย อีกประการหนึ่งเมื่อไม่ได้ทำใบอนุญาตก่อนเข้ามาทำงาน ก็ไม่มีสัญญาจ้างงานทำให้ไม่ทราบว่าจะได้ค่าจ้างเท่าไร โดยหักอะไรบ้าง รายละเอียดการจ้างงานเป็นอย่างไร ส่วนมากก็มักจะถูกเอารัดเอาเปรียบ เช่น ค่าจ้างไม่เป็นไปตามที่ได้พูดจาชักชวน โดยหักค่าใช้จ่ายเกินกว่าที่ทางการมาเลเซียกำหนด และไม่มีสวัสดิการใดๆ นอกเหนือจากนั้น การใช้วีซ่าท่องเที่ยวในการเดินทางเข้ามาเลเซีย ก็จะทำให้ไม่ได้แจ้งการเดินทางต่อเจ้าหน้าที่กรมการจัดหางาน ทำให้ทางการไทยและสำนักงานแรงงานไทยในมาเลเซียไม่มีข้อมูลการเข้ามาทำงานของแรงงานกลุ่มนี้ ดังนั้นเมื่อโดนเอารัดเอาเปรียบหรือถูกจับกุมจะติดต่อให้ความช่วยเหลือได้ยาก การแก้ไขปัญหาแรงงานกลุ่มนี้ สสร.มาเลเซีย ได้พยายามประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนที่จะเดินทางมาทำงานในมาเลเซียได้ทราบรายละเอียด และได้ประสานขอความร่วมมือหน่วยงานของมาเลเซียช่วยกำกับดูแลและกำชับ มิให้สถานประกอบการเอารัดเอาเปรียบแรงงานไทย ซึ่งก็จะดำเนินการอย่างต่อเนื่องต่อไป

สถานการณ์ของแรงงานไทยในมาเลเซีย

เนื่องจากประเทศมาเลเซียมีการขยายงาน มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ ทำให้มีการขยายตลาดแรงงานทำให้คนมาเลเซียเลือกทำในบางอาชีพและไม่นิยมทำในบางอาชีพหรือทำไม่ได้ไม่ดี แต่อย่างไรก็ตามค่าจ้างในประเทศมาเลเซียก็ยังคงสูงกว่าประเทศอื่น ทำให้มีแรงงานต่างชาติเข้ามาทำงานจำนวนมาก ซึ่งรวมทั้งแรงงานจากประเทศไทยด้วยที่เข้ามาทำงานในสาขาอาชีพต่างๆ มีดังนี้

1.ภาคธุรกิจบริการ แบ่งออกเป็น 2 งาน

1.1 งานในร้านอาหารไทยในมาเลเซีย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1.1 ร้านอาหารขนาดใหญ่(Restaurant) ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในย่านธุรกิจและศูนย์การค้าขนาดใหญ่ เป็นร้านอาหารที่ขายอาหารไทยทั่วไป มีประมาณ 30 ร้าน มีคนไทยเป็นเจ้าของ 15 แห่ง และคนไทยทำงานรวมประมาณ 500 คน ส่วนใหญ่มาจากภาคต่างๆของประเทศไทย ทำงานในตำแหน่งพอดครัวและผู้ช่วย ไม่ค่อยมีปัญหาเนื่องจากกระจายกันอยู่และมีอยู่ไม่มาก

1.1.2 ร้านอาหารประเภทต้มยำ (Tomyam) ร้านอาหารประเภทนี้จะแตกต่างจากร้านอาหารทั่วไป มีเอกลักษณ์ โดยชื่อร้านจะลงท้ายด้วยคำว่าต้มยำ (Tomyam) เช่น Suriya Tomyam, Nadia Tomyam เป็นต้น อาหารที่จำหน่ายเป็นอาหารรสจัดตามสไตล์อาหารใต้ของไทย ซึ่งเป็นที่นิยมของชาวมาเลย์ท้องถิ่น ร้านอาหารประเภทนี้จึงนิยมตั้งอยู่ในเขตชุมชนชาวมาเลย์ท้องถิ่น ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะย่านกำแพงบารู ในกรุงกัวลาลัมเปอร์ และยังมีกระจายอยู่ทุกรัฐของมาเลเซีย สรร.มาเลเซียได้ประมาณไว้ว่ามีไม่น้อยกว่า 6,000 แห่ง ทั่วมาเลเซียแบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้ดังนี้

1. ประเภทที่มีผู้ประกอบการเป็นชาวมาเลเซีย และมีแรงงานเป็นชาวมาเลย์หรือชาติอื่นมีอยู่ประมาณ 3,000 แห่ง
2. ประเภทที่มีเจ้าของกิจการเป็นคนมาเลเซียแต่มีแรงงานเป็นคนไทยประมาณ 2,000 แห่ง
3. ประเภทที่มีเจ้าของเป็นคนไทยหรือบุคคลสองสัญชาติ และมีแรงงานเป็นคนไทยประมาณ 1,000 แห่ง

ดังนั้นจึงได้ประมาณการว่ามีคนไทยทำงานอยู่ในร้านอาหารประเภทต้มยำประมาณ 50,000 คน ลักษณะการประกอบธุรกิจเป็นแบบครอบครัว เนื่องจากผู้ประกอบการ และลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวมาเลเซีย จึงทำให้มีคนไทยมุสลิมจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ และจังหวัดใกล้เคียงที่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นของมาเลเซียได้ เดินทางเข้ามาประกอบธุรกิจ และจ้างคนไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าทำงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีทั้งถูกและผิดกฎหมาย ประเภทที่ผิดกฎหมายได้แก่ การเดินทางเข้ามาทำงานโดยไม่ได้อออนุญาตทำงาน ใช้วีซ่าประเภทท่องเที่ยวในการเข้าประเทศมาเลเซีย สามารถพักอยู่อาศัยอยู่ได้ไม่เกิน 1 เดือน ซึ่งเมื่อครบกำหนดจะต้องเดินทางกลับประเทศไทย และเดินทางกลับเข้ามาเพื่อประทับตราวีซ่า เพื่อจะสามารถอยู่ต่อได้อีก 1 เดือน ประจำทุกเดือน เนื่องจากไม่มีการรายงานการเดินทาง และไม่มีการขออนุญาตทำงานทางการไทยและมาเลเซียจึงยังไม่มีข้อมูลที่แท้จริงของแรงงานประเภทนี้

ผู้ประกอบการร้านอาหารประเภทนี้ มีการรวมตัวกันเป็นชมรม และจดทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย มาเลเซีย ทำให้สามารถต่อรองกับรัฐบาลมาเลเซียได้ ในปัจจุบันได้ขอให้อนุญาตให้ผู้ทำงานในร้านอาหาร ประเภทต้มยำได้สิทธิขออนุญาตทำงานได้ครั้งละ 3 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปี ตามความต้องการ โดยเสีย ค่าธรรมเนียมต่างกัน แต่อย่างไรก็ดีแม้ทางการมาเลเซียจะผ่อนผันให้สามารถทำวีซ่าในเวลาตามความต้องการ แล้วก็ตาม นายจ้างก็ยังคงไม่ขออนุญาตให้ลูกจ้างอยู่เช่นเดิม โดยอ้างว่าราคาค่าทำใบอนุญาตค่อนข้างสูง จึงทำให้แรงงานไทยยังต้องทำงานแบบผิดกฎหมาย ทางการไทยจึงต้องหาทางเจรจาต่อรองกับรัฐบาลมาเลเซีย ให้ช่วยลดค่าทำใบอนุญาตลง ซึ่งอยู่ระหว่างการเจรจาทั้งนี้ได้ขอให้ชมรมผู้ประกอบการร้านอาหารต้มยำให้การ สนับสนุนด้วย แรงงานพวกนี้ส่งเงินกลับบ้านโดยวิธีฝากญาติพี่น้องที่เดินทางกลับประเทศไทยไม่ใช้วีไอเอผ่าน ธนาคาร และจากการที่มีข่าวว่าประชาชนที่มาทำงานในร้านอาหารประเภทต้มยำในประเทศมาเลเซียให้ความ ช่วยเหลือและสนับสนุนด้านการเงินกับผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคใต้ ชาวดังกล่าวกระทบต่อ ความรู้สึกของคนงานไทยที่มาทำงานในร้านอาหารประเภทต้มยำมากพอสมควร เนื่องจากส่วนใหญ่ไม่ เกี่ยวข้องกับค้ายาเสพติด

จากการที่น้องชาวไทยมุสลิมเดินทางเข้ามาทำงานในร้านอาหารประเภทต้มยำเป็นจำนวนมากนั้น นับว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะเป็นการนำเงินเข้าประเทศไทยไม่น้อยกว่า 200 ล้านบาทต่อเดือน สรร.มาเลเซียจึงได้ พิจารณาเห็นควรหาทางให้แรงงานจำพวกนี้ได้เข้าไปทำงานอย่างถูกต้องกฎหมาย และหาทางทราบข้อมูลของ คนงานกลุ่มนี้ให้ได้มากที่สุด เพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือและปกป้องคุ้มครองสิทธิประโยชน์ ให้บริการ และพัฒนาฝีมือให้สูงขึ้น สำหรับการหาข้อมูลของแรงงานกลุ่มนี้ ควรจะหาจากแหล่งที่มาของกลุ่มคนพวกนี้ โดยให้ทุกหน่วยงานร่วมกันดำเนินการตามข้อเสนอแนะดังนี้

1. ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่จะเดินทางเข้ามาทำงานทราบถึงประโยชน์เพื่อจูงใจให้ผู้เดินทางเข้ามาทำงาน แจ้งข้อมูลการเดินทางเข้าไปทำงานและควรอำนวยความสะดวกให้สามารถแจ้งการเดินทางได้หลายหน่วยงาน โดยเฉพาะหน่วยงานในท้องถิ่น

2. ประชาสัมพันธ์ให้เห็นโทษของการทำงานโดยไม่มีใบอนุญาต ซึ่งที่ผ่านมามีการกวาดล้างจับกุม แรงงานไทยมุสลิมที่ลักลอบทำงานในร้านอาหารประเภทต้มยำบ่อยครั้ง มีพี่น้องชาวไทยมุสลิมที่เข้ามาทำงาน โดยไม่มีใบอนุญาตถูกจับเป็นจำนวนมาก และการถูกจับกุมแต่ละครั้งก็จะสร้างความเสียหายทั้งเวลาและเงิน ทองให้ทั้งนายจ้างและคนงาน

3. ให้หน่วยงานในท้องถิ่น ตั้งแต่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต. และอำเภอ ช่วยสำรวจข้อมูลและรับแจ้งการ เข้ามาทำงานของคนงานประเภทนี้

4. สอบถามข้อมูลจำนวนผู้เดินทางจากหน่วยงานที่อนุญาตให้เดินทางเข้า-ออกประเทศของทั้งสองประเทศ (Immigration) โดยเก็บข้อมูลการเดินทางเข้า-ออก เป็นประจำทุกเดือนเพื่อจะได้ทราบจำนวนผู้เข้าไปทำงาน ทั้งนี้เพื่อสิทธิประโยชน์ของคนหางาน

5. มอบหมายให้หน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดรับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูล

6. สอบถามหาข้อมูลความต้องการและปัญหาการเข้ามาทำงานในมาเลเซีย เพื่อหาทางปกป้องคุ้มครองช่วยเหลืออำนวยความสะดวกและพัฒนาความสามารถในการทำงาน

7. แจ้งข้อมูลให้หน่วยงานไทยในมาเลเซียทราบเพื่อความร่วมมือในการติดตามช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก

8. หาทางที่จะทำให้แรงงานกลุ่มนี้เข้ามาทำงานได้อย่างถูกกฎหมายในทุกๆเดือน เพื่อสิทธิในการจ้างงาน และสวัสดิการต่างๆรวมทั้ง การพัฒนาทักษะฝีมือให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นนี้ เป็นการดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ด้านแรงงานเป็นการเสริมนโยบายในด้านอื่นๆของรัฐบาลได้ดำเนินการอยู่ ซึ่งจะเป็นการช่วยเหลือการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดทางภาคใต้อีกทางหนึ่ง และจะเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีสมานฉันท์กับหน่วยงานของประเทศมาเลเซียซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งประเทศไทยและมาเลเซียต่อไป

1.2 อาชีพนวดแผนไทย เป็นตลาดแรงงานใหม่ที่มีความต้องการสูง ปัจจุบันมีพนักงานนวดไทยเข้ามาทำงานเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากพนักงานประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นสุภาพสตรี จึงทำให้รัฐบาลมาเลเซียเป็นกังวลว่าจะมีการแฝงมาทำอาชีพอื่นที่ผิดกฎหมาย จึงได้หาทางที่จะควบคุม โดยกำหนดให้ผู้ที่ทำงานนวดแผนไทย จะต้อง ผ่านการฝึกอบรมมาจากประเทศไทยอย่างน้อย 372 ชั่วโมง และผ่านการทดสอบมาตรฐาน ของไทย (National Standard Test) ในระดับ 2 ของไทยแต่เนื่องจากผู้ผ่านการทดสอบในระดับที่ 2 จำนวนน้อยมาก และผู้ที่ผ่านการทดสอบขาก็ไม่สนใจที่จะมาทำงานในมาเลเซีย ทำให้หาพนักงานนวดเข้ามาทำงานได้ยาก จึงทำให้มีความพยายามนำพนักงานนวดแผนไทยเข้ามาทำงานโดยไม่ถูกกฎหมายมากขึ้น

สนร.มาเลเซียได้หาทางแก้ไขปัญหานี้ โดยพยายามเจรจากับหน่วยงานของมาเลเซีย ขอให้ปรับคุณสมบัติของพนักงานนวดไทยเป็นมาตรฐานฝีมือระดับ 1 ซึ่งเป็นระดับมาตรฐานที่ตรงกับลักษณะงานที่ทำในมาเลเซีย แต่ทางการมาเลเซียก็ยังไม่ยินยอม แต่ก็ได้ลดความเข้มงวดในการพิจารณาคุณสมบัติของพนักงานนวดลง นอกจากนั้นสนร.มาเลเซียได้แก้ไขปัญหานี้เฉพาะหน้าโดยการจัดทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ 2 ในประเทศมาเลเซีย และประสานกับกรมการจัดหางานให้รับสมัครพนักงานนวดแผนไทยตามข้อกำหนดของมาเลเซีย รวมทั้งประสานงานให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานทำการฝึกและทดสอบฝีมือในระดับ 2 ให้มากขึ้น และก็ได้พยายามหาทางเสนอให้มาเลเซียปรับปรุงค่าจ้างควบคู่ไปด้วย

2. อุตสาหกรรมก่อสร้าง ตลาดแรงงานภาคก่อสร้างในมาเลเซียเป็นแรงงานระดับล่างมีคนงานไทยทำงานจำนวนประมาณ 1, 122 คน ส่วนใหญ่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย งานส่วนใหญ่อยู่ในรัฐซาบารห์และซาราวัก แรงงานจำพวกนี้มีการศึกษาน้อย ทำให้มีปัญหาเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ซึ่งสรุปได้ดังนี้

- (1) หลงเชื่อนายจ้างหรือนายหน้ายอมจ่ายเงินและเดินทางเข้ามาทำงานโดยไม่มีตรวจสอบข้อมูล
- (2) ยอมเสียค่าใช้จ่ายก่อนเดินทางเข้ามาทำงานสูงกว่าที่ทางการกำหนด
- (3) ได้รับค่าจ้างเป็นแบบรายวัน โดยไม่มีประกันรายได้ขั้นต่ำ
- (4) สวัสดิการที่พักอาศัยไม่ดีเท่าที่ควร
- (5) ไม่ได้ให้ความสำคัญกับสัญญาจ้าง บางรายไม่มีสัญญาจ้างหรือยอมเซ็นสัญญาโดยไม่ได้อ่าน
- (6) ไม่สามารถติดต่อสื่อสารกับนายจ้างได้ เนื่องจากไม่เข้าใจภาษา
- (7) ไม่มีฝีมือหรือความสามารถ หรือความพร้อมในการทำงาน
- (8) กระทำผิดกฎหมาย เช่น ดื่มสุรา ทะเลาะวิวาทและเล่นการพนัน

สนร.มาเลเซียได้ดำเนินการแก้ไขดังนี้

- (1) ประสานกับหน่วยงานในประเทศไทย ทำการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบข้อเท็จจริง และวิธีเข้ามาทำงานที่ถูกต้อง
- (2) ตรวจสอบคุณสมบัติของบริษัทนายจ้าง ลักษณะการทำงานและสัญญาจ้างงานก่อนพิจารณาอนุญาตให้แรงงานเข้าไปทำงาน
- (3) ประสานงานกับบริษัทนายจ้างในมาเลเซียไม่ให้รับคนที่เดินทางเข้าไปทำงานลักษณะดังกล่าว หรือไม่ติดต่อกับนายหน้าผิดกฎหมาย
- (4) เจรจาให้นายจ้างให้ความสำคัญเป็นธรรม ในการจ้างงานให้มีการประกันอัตราค่าจ้าง รวมทั้งให้ปรับปรุงความเป็นอยู่และสวัสดิการ
- (5) ไปเยี่ยมเยียน และขอความร่วมมือให้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาย่างสม่ำเสมอ

3. ภาคอุตสาหกรรมเกษตร แรงงานประเภทนี้เข้ามาทำงานในสวนยาง และสวนไร่ปาล์ม เข้ามาทำงานโดยติดต่อตรงกับนายจ้างเอง ส่วนมากจะทำงานอยู่ในรัฐที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย ส่วนใหญ่มาจาก 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้(สงขลา ยะลา ปัตตานีและนราธิวาส) ใช้ Passport ที่วีซ่าแบบนักท่องเที่ยว และ Border Pass ในการเดินทางเข้ามา จะต้องเดินทางออกไปจ้อบวีซ่าใหม่ทุกเดือน และเนื่องจากไม่มีการแจ้งการเดินทางและขออนุญาตทำงาน ทางกรไทยและมาเลเซียจึงไม่มีตัวเลขที่แน่นอนของคนงานพวกนี้ สำหรับงานในไร่อ้อยเป็นงานตามฤดูกาล ผู้ที่เข้ามาทำงานเป็นกลุ่มเดิมที่เคยเข้ามาทำงาน ส่วนมากเดินทางมา

จากภาคอีสาน เนื่องจากงานประเภทนี้คนในภาคใต้ไม่ค่อยเคยและไม่นิยมทำ นอกจากนี้ยังมีแรงงานอีกประเภทหนึ่ง คือ พวกที่เข้ามาทำงานตัดไม้ได้นำ ซึ่งก็เข้ามาทำงานในลักษณะติดต่อกับนายจ้างโดยตรง มีจำนวนไม่มากนักส่วนใหญ่มาจากภาคอีสานเคยทำงานตัดไม้ได้นำมาจากเมืองไทย มีประสบการณ์บ้างแบบเรียนรู้ด้วยตนเองจึงมักจะประสบอุบัติเหตุในการทำงานบ่อยครั้ง แต่นายจ้างก็เอาใจใส่ให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาพอสมควร สำนักงานแรงงานไทยได้จัดทำโครงการให้ความรู้ในการทำงานของแรงงานประเภทนี้เพื่อลดอุบัติเหตุ โดยประสานกับเจ้าหน้าที่กองทัพอากาศผู้ชำนาญการไปเป็นวิทยากรฝึกอบรม ซึ่งจะดำเนินการในเดือนมิถุนายนนี้

4. **ด้านการประมง** ส่วนมากเป็นลักษณะประมงชายฝั่ง อยู่ในรัฐที่ติดทะเลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยมีมากสุดในเกาะลังกาวิ แรงงานประเภทนี้ส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสตูลได้รับการยกเว้นไม่ต้องทำใบอนุญาต เนื่องจากเป็นงานที่คนมาเลเซียไม่ทำแต่ก็มีบางส่วนเข้ามาโดยไม่มีหนังสือเดินทาง และจากการที่ไม่ต้องทำใบอนุญาตจึงไม่มีสัญญาจ้างทำให้มีปัญหาในการทำงานบ้าง ซึ่งสนร.มาเลเซียจะได้ประสานงานกับจังหวัดสตูลหาทางแก้ไขและจัดระบบต่อไป

5. **งานแม่บ้าน** แรงงานไทยที่เข้ามาทำงานประเภทนี้ส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และทำงานอยู่ในรัฐที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทย เข้ามาทำงานโดยการติดต่อโดยตรงกับนายจ้าง ส่วนมากใช้หนังสือเดินทางแบบ Border Pass แรงงานประเภทนี้ไม่มีปัญหาในการทำงาน เพราะทำงานอยู่กับนายจ้างที่มีเนื่องจากมีขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี และภาษาเดียวกัน แต่เนื่องจากแรงงานประเภทนี้เข้ามาทำงานโดยติดต่อกับนายจ้างและไม่ได้แจ้งการเดินทาง ทำให้ทางการไทยและมาเลเซียไม่มีข้อมูลจำนวนแรงงานประเภทนี้

6. **ภาคอุตสาหกรรม** มีแรงงานไทยเข้ามาทำงานไม่มากนักที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่จะเป็นบริษัท สาขาจากเมืองไทย สมัครทำงานและส่งมาจากเมืองไทยเป็นแรงงานในระดับบน มีความรู้และมีอัตราการจ้างสูงแรงงานประเภทนี้จึงไม่มีปัญหา ซึ่งสำนักงานแรงงานไทยในมาเลเซีย พยายามเจรจาหาทางที่จะทำให้มีแรงงานประเภทนี้มากขึ้น ล่าสุดได้เจรจากับหน่วยงานของมาเลเซียขอให้แรงงานประเภทนี้ของไทยได้มีโอกาสเข้ามาทำงานในกรณีที่มาเลเซียมีโครงการใหญ่ที่ต้องการคนงานเพิ่มรวมทั้งได้มีการประสานนำนักธุรกิจชาวมาเลเซียเข้าไปดูการฝึกอาชีพในประเทศไทยด้วยจากตารางเปรียบเทียบความต้องการแรงงานในสาขาอาชีพต่างๆจะเห็นได้ว่ามีความต้องการอาชีพหมวดแผนไทยสูงมากขึ้น จึงทำให้มีการล่อลวง ชักชวนจากนายจ้างและตัวแทนนายจ้างทั้งชาวไทย ชาวมาเลเซียให้เดินทางเข้าไปหาคนงานในประเทศไทย เมื่อสามารถ

หากคนเข้ามาทำงานได้ก็เอาเปรียบมีการหักค่าใช้จ่ายต่างสูงเกินกว่าที่ทางการมาเลเซียกำหนดให้ทำงาน นอกเหนือหน้าที่บางครั้งไม่สามารถทำงานได้เนื่องจากสถานที่ทำงานไม่ถูกกฎหมาย กล่าวคือแม้ว่าแรงงานจะได้รับอนุญาตให้ทำงานถูกต้องตามกฎหมายแต่หากสถานประกอบการไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ซึ่งในการอนุญาตจะอนุญาตให้ครั้งละ 1 ปี ดังนั้นจะต้องมีการต่ออายุการอนุญาตทุกปีและในระหว่างที่ยังไม่ได้รับการต่ออายุก็ต้องหยุดดำเนินการ แต่สถานประกอบการส่วนใหญ่ก็จะเปิดดำเนินการ ซึ่งเมื่อมีการตรวจเช็คคนงานก็ถูกจับกุมไปด้วยในข้อหาทำงานโดยไม่รับอนุญาต แม้ว่าจะมีใช้ความผิดของคนงาน ในกรณีนี้ สรร.มาเลเซียจักได้หารือกับทางการมาเลเซียต่อไป

โดยสรุปตลาดแรงงานมาเลเซีย ยังคงเป็นที่น่าสนใจสำหรับแรงงานไทย เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการเข้ามาทำงานไม่มาก การเดินทางไปมาสะดวกและพอจะใช้ภาษาพื้นบ้านได้บ้าง แต่คงไม่เหมือนช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2545 ซึ่งมีการหลังไหลเข้ามาของคนงานก่อสร้าง อย่างไรก็ตาม ภาคธุรกิจบริการก็ยังคงเป็นที่ต้องการอย่างต่อเนื่อง

การดำเนินความร่วมมือในด้านแรงงานกับมาเลเซีย

1. คัดเลือกเยาวชนไทยจาก 3 จังหวัดชายแดนใต้เข้ารับการศึกษาฝึกอาชีพที่สถาบัน GIATMARA ซึ่งตั้งอยู่ ณ รัฐปะลิส ประเทศมาเลเซีย การฝึกอาชีพดังกล่าวเป็นความร่วมมือระหว่าง ไทย- มาเลเซีย ซึ่งทางการมาเลเซียได้ให้ทุนแก่คนไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม โดยให้สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 12 สงขลาและศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานใน 3 จังหวัดภาคใต้คัดเลือกเพื่อเข้าฝึกอาชีพ ณ สถาบันแห่งนี้

2. เสนอประเด็นด้านแรงงานในการประชุมคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคี ไทย-มาเลเซีย ครั้งที่ 10 ระหว่างวันที่ 27 - 29 มิถุนายน 2550 ที่กระทรวงการต่างประเทศกรุงเทพฯ ที่ผ่านมา ซึ่งที่ประชุมได้เห็นชอบและให้จัดตั้งคณะทำงานขึ้นมาประชุมหารือในรายละเอียดรวม 8 ข้อดังนี้

2.1 ขอยกเว้นการอบรม Induction Course สำหรับชาวไทยมุสลิมใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย ด้วยเหตุผลเดียวกับที่ยกเว้นให้อินโดนีเซีย

2.2 ขอให้ลดคุณสมบัติพนักงานที่เข้ามาทำงานในมาเลเซียลงเหลือมาตรฐานฝีมือระดับที่สอดคล้องกับการทำงานจริง และเพื่อแก้ไขกรณีที่นายจ้างนำพนักงานเข้ามาทำงานอย่างผิดกฎหมาย

2.3 ขออนุญาตให้แรงงานไทยเข้าไปทำงานในมาเลเซียแบบไปเช้ากลับเย็นได้ โดยถูกกฎหมาย พร้อมหาทางเพิ่มให้มากขึ้น โดยรูปแบบเดียวกันที่ชาวมาเลเซียเข้าไปทำงานในสิงคโปร์

2.4 ขอลดค่าใช้จ่ายในการทำ Work Permit ให้คนงานที่เข้ามาทำงานร้านอาหาร เนื่องจากพนักงานที่ทำงานร้านอาหารถูกจัดให้เสียค่าทำใบอนุญาตทำงานในภาคบริการ ซึ่งมีอัตราค่าใช้จ่ายสูง

แม้จะได้รับการผ่อนให้จ่ายได้ครั้งละ 3 เดือนก็ตาม จึงขอให้แยกพนักงานในร้านอาหารออกเป็นสองประเภท ได้แก่พนักงานทั่วไปและหัวหน้าพ่อครัว และขอให้พนักงานทั่วไปเสียค่าใช้จ่ายเท่ากับกรรมกรทั่วไปในภาคการก่อสร้าง

2.5 ส่งเสริมให้คนไทยสามารถเข้าไปฝึกงานในมาเลเซียได้อย่างถูกกฎหมาย

2.6 อนุญาตให้แรงงานฝีมือของไทย ได้เข้ามาทำงานอย่างถูกกฎหมายได้ง่ายขึ้น

2.7 ก่อนที่จะมีการอนุญาตให้แรงงานไทยเข้ามาทำงาน ควรจะมีการตรวจสอบสัญญาจ้างทุกครั้ง เพื่อป้องกันปัญหาข้อขัดแย้ง และแสดงว่าเข้ามาทำงานในรัฐ

2.8 ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาไทยสามารถฝึกทำงานในสถานประกอบการของมาเลเซีย เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสองประเทศ หาประสบการณ์ และเพื่อการมีงานทำต่อไปด้วย

บทสรุป

จากสถานการณ์แรงงานในประเทศมาเลเซียที่ได้เสนอข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่า สนร. มาเลเซีย ได้ปฏิบัติภารกิจต่างๆที่ได้รับมอบหมายได้แก่ การคุ้มครองสิทธิประโยชน์อันเกี่ยวกับสภาพการจ้างให้กับแรงงานที่ทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย , อบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน, อำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ การพยายามเจรจาให้แรงงานเข้ามาประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมาย และการขออนุญาตเข้ามาไม่ถูกต้องตามกฎหมายให้เป็นแรงงานที่ถูกกฎหมาย การรักษาตลาดแรงงานที่มีอยู่เดิมและการขยายตลาดแรงงานประเภทแรงงานกึ่งฝีมือและแรงงานฝีมือให้มากขึ้น การแก้ไขปัญหาแรงงานไทยที่เข้ามาทำงานโดยไม่มีสัญญาจ้าง หรือมีแต่ไม่ผ่านการรับรองสัญญาจากสนร. มาเลเซีย และมีได้แจ้งการเดินทาง การช่วยแก้ปัญหาความไม่สงบในเขตจังหวัดพื้นที่ทางภาคใต้ และสร้างความสมานฉันท์เพื่อความสันติสุขของชาติ ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นจะต้องประสานงานกับหน่วยงานของมาเลเซีย และการสนับสนุนจากสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ในปัจจุบัน เนื่องจากไม่มีอำนาจตามกฎหมายในประเทศนี้ แต่เนื่องจากประเทศมาเลเซียมีพื้นที่กว้างขวางประมาณครึ่งหนึ่งของประเทศไทย การเข้ามาทำงานของแรงงานไทยส่วนใหญ่เป็นธุรกิจบริการ (ร้านอาหารและนวดแผนไทย) ซึ่งมีคนงานไทยทำงานแห่งละประมาณ 10 คน และกระจายอยู่ทั่วประเทศมาเลเซีย ทำให้เดินทางไปพบปะเยี่ยมเยียนทำได้ไม่บ่อยนักต้องใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และเครือข่ายซึ่งที่ผ่านมาก็ได้ดำเนินการโดยสรุปดังนี้

1. รวบรวมสรุปปัญหาต่างๆรายงานกระทรวงแรงงาน สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำการประชาสัมพันธ์แนวทางและวิธีการเข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย รวมทั้งข้อควรระวังต่างๆให้ประชาชนที่เดินทางมาทำงานทราบ

2. จัดตั้งเครือข่ายในการติดต่อประสานงาน ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนลูกจ้าง และนายจ้างคนไทยที่มาประกอบธุรกิจ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของมาเลเซียเพื่อติดตามให้ความช่วยเหลือคนงานไทย
3. รวบรวมประเด็นปัญหาต่างๆให้รัฐบาลไทยเพื่อเจรจาในการประชุมร่วมต่างๆ ซึ่งที่ผ่านมาได้เสนอประเด็นเข้าในการประชุมร่วมว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีไทย-มาเลเซีย ครั้งที่ 10 ตามรายละเอียดดังกล่าวข้างต้น

สำนักงานแรงงานไทย

ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์